

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MLÁDEŽ JAKO OBĚŤ TRESNÉ ČINNOSTI
V PROSTŘEDÍ INTERNETU**

Autor práce: Karolína Houhová

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinované

Vedoucí práce: Mgr. František Šnitr

Katedra: Právních oborů a bezpečnostních studií

2024

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

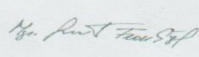
Jméno a příjmení studenta: Karolína Houhová
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: České Budějovice

Název bakalářské práce: Mládež jako oběť trestné činnosti v prostředí internetu

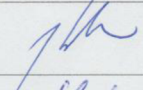
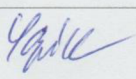
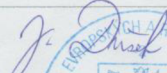
Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Youth as Victims of Criminal Activity in the Internet Environment

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, včetně titulů): Mgr. František Šnitr
Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): duben 2023

Cíl bakalářské práce: Hlavním cílem práce je zjistit, kolik dětí a mladistvých se stalo obětí internetové trestné činnosti. Vedlejším cílem je navrhnout opatření směřující ke snížení internetové trestné činnosti páchané na dětech.

Student: Karolína Houhová	25 4 2023	
Vedoucí práce: Mgr. František Šnitr	25 4 2023	

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	1. 9. 2023	
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	1. 7. 2023	
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	1. 9. 2023	

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucí(mu) bakalářské práce Mgr. Františkovi Šnitrovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Dále děkuji Základní škole v Rapšachu, že mi umožnila provést výzkumné šetření k dosažení cílů této bakalářské práce. Největší dík patří mé rodině, která mě podporovala a podržela mě v těžkých chvílích.

ABSTRAKT

HOUHOVÁ, K. *Mládež jako oběť trestné činnosti v prostředí internetu: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2024. 57 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. František Šnitr

Klíčová slova: mládež, oběť, internet, kyberšikana, kriminalita...

Bakalářská práce se zabývá mládeží jako obětí trestných činů v prostředí internetu. Je rozdělena na dvě části, z nichž jedna je teoretická a druhá empirická. Teoretická část je zaměřena na přiblížení základních pojmů souvisejících s kyberkriminalitou. Dále řeší pojem kyberšikana a její druhy. Obsahuje rovněž pojmy spojené s internetem a bezpečném chování na internetu.

Empirická část je zpracována pomocí kvantitativního sběru dat metodou dotazníkového šetření. Anonymní dotazníkové šetření bylo zaměřeno na žáky II. stupně základní školy v rámci výuky. Dotazníky byly vyhodnoceny a následně zpracovány do přehledných grafů prostřednictvím počítačového programu Excel a Word.

ABSTRACT

HOUHOVÁ, K. *Youth as Victims of Criminal Activity in the Internet Environment: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2024. 57 pgs. Supervisor: Mgr. František Šnitr

Key words: youth, victim, internet, criminal activity, crime ...

The bachelor's thesis deals with youth as victims of crimes in the Internet environment. It is divided into two parts, one theoretical and the other practical. The theoretical part focuses on introducing basic concepts related to cybercrime offenses and addictive substances. It also deals with the concept of cyberbullying and its types. It also includes terms related to the Internet and safe behavior on the Internet.

The empirical part is conducted through quantitative data collection using a questionnaire survey method. The anonymous survey was aimed at students of II. elementary school grades as part of teaching. The questionnaires were evaluated in Google Forms and subsequently processed into clear graphs using the computer programs Excel and Word.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika práce	11
2 Základní pojmy	12
2.1 Internet	12
2.2 Sociální sítě	12
2.3 Informační a komunikační technologie (ICT).....	12
2.4 Digitální stopa	13
2.5 Kyberprostor	13
2.6 Mládež.....	13
2.7 Šikana.....	13
2.8 Trestný čin.....	14
2.9 Přečiny a zločiny	14
3 Kyberšikana.....	15
3.1 Kybergrooming	17
3.2 Sexting	18
3.3 Kyberstalking.....	19
3.4 Stalking	20
3.5 Happy slapping	21
3.6 Flaming	21
3.7 Dětská pornografie.....	21
3.8 Mládež jako oběť kyberkriminality	22
3.9 Internetová kriminalita.....	23
4 Bezpečnost na internetu.....	24
4.1 Prevence bezpečnosti	24
4.2 Rodičovská kontrola.....	27
4.3 E-Bezpečí	28

4.4	Oznámení trestného činu.....	29
5	Empirická část.....	31
5.1	Cíl dotazníkového šetření.....	31
5.2	Metodika dotazníku.....	31
5.3	Zvolený vzorek respondentů.....	32
5.4	Výsledky dotazníkového šetření	33
6	Shrnutí výzkumu.....	46
	Závěr.....	47
	Seznam použitých zdrojů	49
	Seznam grafů	53
	Seznam příloh.....	53
	Přílohy.....	54

Úvod

S nově se rozvíjejícími technologiemi stoupá i novodobý fenomén internetu a sociálních sítí, který působí na společnost – především na mladistvé. Vliv těchto technologií se stále více rozmáhá a ovlivňuje životní styl mladé generace. Z tohoto důvodu je nutné této problematice věnovat zvýšenou pozornost.

Téma bakalářské práce „Mládež jako oběť trestné činnosti v prostředí internetu“ si autorka zvolila z důvodu, že je jí tato problematika velice blízká. V dnešní vyspělé době je počítač s různou výpočetní technikou součástí našich běžných dnů. Usnadňuje náš život a jeho vývoj jde neskutečně rychle kupředu. Dnes můžeme žít prakticky celý život na internetu. Jídlo i pití se objednává on-line, pracovat mohou lidé přes internet z pohodlí domova a knihy už nejsou jen v listinné podobě. Prakticky vše, co lidé potřebují, jim internet nabízí. Dokonce pokud od sebe lidé bydlí tisíce kilometrů daleko, internet jim umožňuje setkání, které by se bez jeho pomoci neuskutečnilo. Na rozvoj naší společnosti má výrazně pozitivní přínos, zároveň si ale každý člověk musí uvědomit i rizika, která s sebou společně jeho užívání nese.

Sociální sítě nám umožňují i komunikaci s cizími lidmi. Dnes mají sociální sítě nejen dospělí lidé, dokonce i děti. Píší si se spolužáky a navazují nové kontakty. V důsledku toho, že na sociálních sítích je možnost vytvoření profilu jiným člověkem, než na čí jméno je profil založen, měli by rodiče dávat pozor na to, s kým si jejich děti doopravdy píší. Profil, se kterým si vaše dítě píše, může vypadat jako malá holčička, která se chce skamarádit. Ovšem za klávesnicí na druhé straně může být dospělý muž, který se bude snažit vlákat děti do pastí, nebo spolužák, který má v plánu pomocí anonymity začít s vlnou kyberšikany. Anonymita lidem dodává dostatečnou moc dělat věci, které by při osobním kontaktu nedokázali.

Empirická část této bakalářské práce je zaměřena na žáky II. stupně základní školy. Jsem toho názoru, že na žáky by mělo být působeno již v rané fázi jejich výuky, ideálně ještě před naukou používání internetu a počítače. Dříve se ve školách používaly tabule, na které učitelé psali křídou a žáci opisovali poznámky do svých sešitů pomocí tužky. Dnešní doba se natolik zdokonalila, že v každé třídě najdeme interaktivní tabuli a na lavicích leží místo sešitů tablety či notebooky. Tím, že se zdokonalují pomůcky pro základní školy, a patří mezi ně spíše technologie než knihy, měly by se školy více zaměřit

na prevenci užívání. Jsem toho názoru, že pokud budou děti dostatečně poučeny a budou mít pořad na paměti, jak se mají na internetu chovat, sníží se počet obětí.

1 Cíl a metodika práce

Bakalářská práce je zaměřena na mladistvé jako na oběti internetových trestných činů. Hlavním cílem této práce je zjistit, kolik dětí a mladistvých bylo oběťmi trestných činů v prostředí internetu. Vedlejším cílem je zjistit, zda děti a mladiství znají pravidla bezpečného chování na internetu, a navrhnout opatření směřující ke snížení internetové trestné činnosti páchané na dětech.

V teoretické části bakalářské práce jsou vymezeny základní pojmy, jako například: internet, sociální sítě, mládež, kyberšikana a trestný čin. Bakalářská práce charakterizuje vybrané formy kyberšikany, představuje internetovou kriminalitu a v závěru popisuje formy bezpečnosti na internetu, která předchází dané problematice. V této části práce bude provedena rešerše literatury a její analýza.

Empirická část je zpracována pomocí kvantitativního sběru dat metodou dotazníkového šetření. Hlavním cílem dotazníkového šetření je zjistit, kolik dětí a mladistvých se stalo oběťmi trestných činů v prostředí internetu. Vedlejším cílem je detekce znalostí žáků o pravidlech bezpečnosti na internetu. Zda by se zúčastnili schůzky s neznámou osobou a jestli by se svěřili zprávou od cizího člověka. Empirická část byla popsána a vyhodnocena do přehledných grafů prostřednictvím počítačového programu Excel a Word.

2 Základní pojmy

2.1 Internet

Internet neboli celosvětová síť má za úkol spojovat další menší sítě. Základním rysem internetu je otevřenost. Slouží hlavně k přenosu informací a poskytování několika dalších služeb. Do těchto služeb můžeme zařadit i vyhledávací služby neboli webové stránky (www), on-line hraní her, komunikační portály, internetovou poštu, sdílení souborů apod.¹

Internet se stal jedním z hlavních prostředků interpersonální komunikace, tedy prostředkem, kterým můžeme značně ovlivňovat lidské rozhodování, postoje, chování i emoce. Skrze internet také vzniklo virtuální sociální prostředí, ve kterém se mohou lidé potkávat, debatovat, jednat, vyměňovat si informace a zboží apod.²

2.2 Sociální síť

Sociální síť je systém, který umožňuje svým uživatelům vytvořit (registrovat) profil, díky němuž mohou výhody této služby využívat. Umožňuje jim například vytvářet a udržovat seznam propojených kontaktů, uživatelé mohou komunikovat s jinými uživateli, sdílet s nimi informace a jiné materiály atd. Díky sociálním sítím se lidé mohou na internetu vyhledávat, a tak vytvářet tzv. virtuální komunitu.³

2.3 Informační a komunikační technologie (ICT)

Informační a komunikační technologie neboli ICT (Information and Communication Technologies) zahrnují systémy, technologie a další jiné aktivity a procesy, které nám slouží ke zpracování, zobrazení, skladování a přenosu dat a informací. Do informačních a komunikačních technologií patří hlavně osobní počítač, internet a mobilní telefon. Dále pak například psaní a tisk knih, publikační systémy, elektronická pošta a poštovní služby, audiovizuální technika a mnoho dalších. Informační a

¹ VITOVSKÝ, Antonín. Anglicko-český a česko-anglický výkladový slovník internetu. Praha: AV software, 2004. Lupa (AV Software). ISBN isbn80-901428-7-7. str.123-124.

² HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 27.

³ PAVLÍČEK, Antonín. Nová média a sociální síť. Praha: Oeconomica, 2010. ISBN 978-80-245-1742-1. str. 125.

komunikační technologie jsou v dnešní době nenahraditelné, jelikož jsou využívány ve všech státních institucích a oborech.⁴

2.4 Digitální stopa

Digitální stopy představují vše, co po sobě zanecháváme na internetu, počínaje osobními údaji a dalšími citlivými údaji, přes informace o tom, co na internetu vyhledáváme či nakupujeme. Digitální stopy po sobě zanecháváme vědomě (na internet je vědomě nahráváme), ale také nevědomě (např. informace o naší IP adrese, cookies apod.).⁵

2.5 Kyberprostor

Je důležité vymezit pojem kyberprostor neboli kybernetický prostor, který se používá pro označení prostředí virtuální komunikace, jež probíhá mezi komunikačními technologiemi navzájem. Umožňuje nám nepřetržitou propojenost s ostatními uživateli elektronických komunikačních technologií a neustálý přístup k informacím. Toto prostředí se tak stává přirozenou součástí našeho každodenního života.⁶

2.6 Mládež

Za mládež je označována sociální skupina osob, které nedovršily věku 18 let. Spodní věková hranice není vymezena.⁷

2.7 Šikana

Jde o podání základního přehledu o fenoménu kyberšikany, avšak je důležité zmínit též tradiční šikanu, ze které se pak následně vyčleňuje kyberšikana. Počítačová šikana, též kybernetická šikana, je určitým druhem šikany a tyto dva pojmy mají mnoho společného.⁸

⁴ MANĚNOVÁ, Martina. ICT a učitel 1. stupně základní školy. [Česko]: Martina Maněnová, 2009. ISBN 978-80-251-2802-2. str. 5.

⁵ KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 21.

⁶ ČERNÁ, A. a kol. *Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 30.

⁷ MATOUŠEK, Oldřich a Andrea KROFTOVÁ. *Mládež a delikvence: [možné příčiny, struktura, programy prevence kriminality mládeže]*. Vyd. 2., aktualiz. Praha: Portál, 2003. ISBN isbn80-7178-771-x. str. 316.

⁸ KAISEROVÁ, M. *Kyberšikana a její vliv na mládež*. Praha: TRIVIS - Vyšší odborná škola prevence kriminality a krizového řízení 2018. Absolventská práce. s. 9.

2.8 Trestný čin

Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. K trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.⁹

2.9 Přečiny a zločiny

Trestné činy se dělí na přečiny a zločiny. Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let. Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.¹⁰

⁹ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In Sbíрка zákonů, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

¹⁰ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In Sbíрка zákonů, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

3 Kyberšikana

Kybernetická šikana má stejný cíl jako klasická tradiční šikana - ublížení a ponížení oběti. Jejich společným znakem je opakované agresivní jednání vůči jedinci či jedincům a nepoměr sil mezi agresorem a obětí. Počítačová šikana probíhá ve virtuálním světě - v kyberprostoru, a může se vázat na šikanu tradiční v reálném světě.¹¹

„Jedná se o šikanování jiné osoby pomocí informačních technologií - internetu, mobilních telefonů apod. (např. vydírání, ubližování, ztrapňování, obtěžování, ohrožování, zastrašování apod.). Nejčastější projevy:

a) Zasílání urážlivých a zastrašujících zpráv nebo pomluv (e-mail, SMS, chat, ICQ, Skype)

b) Pořizování zvukových záznamů, videí či fotografií, jejich upravování a následné zveřejňování s cílem poškodit vybranou osobu (předem připravený fyzický útok, natáčení učitele apod.)

c) Vytváření internetových stránek, které urážejí, pomlouvají nebo ponižují konkrétní osobu (blogy a jiné www stránky)

d) Zneužívání cizího účtu (e-mailového, diskuzního apod.)

e) Provokování a napadání uživatelů v diskuzních fórech, tapetování (chatovací místnosti apod.)

f) Odhalování cizích tajemství

g) Vydírání pomocí mobilního telefonu nebo internetu

h) Obtěžování a pronásledování voláním, psaním zpráv nebo prozváněním.“¹²

Kyberšikanu můžeme rozdělit, dle charakteru útoku, na přímou a nepřímou. U přímého útoku agresor přímo napadne oběť. Pokud jde o útok nepřímý čili v zastoupení, nedochází zde k přímému střetu mezi agresorem a obětí. Útočníci využívají někoho jiného

¹¹ ECKERTOVIÁ, Lenka, DOČEKAL, Daniel. Bezpečnost dětí na internetu: rádce zodpovědného rodiče. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2013. ISBN 978-80-251-3804-5. s. 64.

¹² POLICIE ČR, *Víte co je to kyberšikana?* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/vite-co-je-kybersikana.aspx>>.

k napadení oběti. Kyberšikana nepřímá je mnohem nebezpečnější, protože se jí spolupachatelé často účastní nevědomky.¹³

Mnozí lidé se ve virtuálním světě chovají klamavým způsobem a je mnohdy těžké tyto klamy odhalit. Zde záleží, jaké obranné mechanismy dotyčná oběť kyberprostoru použije a zda se útokům kyberprostoru sama ubrání.¹⁴ V některých případech není zcela jednoduché rozeznat obtěžování od popichování. Toto škádlení nemá za cíl někoho poškodit a ublížit mu, někdy může být tento projev výsledkem špatného odhadu situace nebo pokusu o vtip, který se zvrtné nevhodným směrem.

Jak již zde bylo podotknuto, hranici mezi pouhým škádlením a ubližující agresí je často těžké rozpoznat. Do té chvíle, kdy dítě nebo dospívající se tomuto jednání nebrání, bere situaci jako legraci a dochází zde k zpětné vazbě, je to vnímáno pouze jako hra. Pokud se ale jedná pouze o jednosměrný útok a dotyčný člověk vnímá tuto situaci jako nepřiměřenou, ponižující a není schopen se ubránit, je toto chování klasifikováno jako kyberšikana.

Prvky, které určují tuto hranici, jsou tedy nepříjemné pocity oběti vycházející z úmyslného, nepřátelského a ubližujícího chování ze strany agresora. Dále je to pocit bezmoci – mocenská nerovnováha, kdy oběť není schopná zamezit k sobě agresorovi nepřetržitý přístup. To je způsobeno tím, že v dnešní době se dospívající lidé neustále pohybují v kyberprostoru, a tak si je agresor může najít kdykoliv a kdekoliv. Posledním prvkem je jednosměrný útok. Vše, co bylo v tomto odstavci řečeno, se samozřejmě týká i tradiční šikany. S rozdílem mocenské nerovnováhy, která je u šikany způsobena zejména fyzickou převahou agresora.¹⁵

Následky kyberšikany

Dopady kyberšikany se mohou vztahovat jak na oběti, tak i na agresory, přihlížející a také na sociální okolí. Důsledky kyberšikany lze tedy rozlišit jako dopady kolektivní a individuální. Dopady kyberšikany mohou být někdy daleko závažnější v porovnání s dopady tradiční šikany. Člověk by řekl, že když šikana probíhá tvář v tvář,

¹³ KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. Kyberšikana a její prevence: příručka pro učitele. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 22-25.

¹⁴ JIROVSKÝ, Václav. Kybernetická kriminalita: nejen o hackingu, crackingu, virech a trojských koních bez tajemství. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-1561-2. s. 34-35.

¹⁵ ČERNÁ, A. a kol. Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 34-35.

následky budou mnohem závažnější, ale není tomu tak. Kyberšikana je daleko víc nebezpečná a její dopady velmi vážné. I přes to, že probíhá v kyberprostoru a oběť nepocítuje žádné fyzické násilí, tak velikost skupiny přihlížejících může být ohromná. Rozdílem je i dosažitelnost oběti. Skrze internet a mobilní telefony může ke kyberšikaně dojít kdykoli a kdekoli. Další odlišností může být např. dopadení agresora, který vystupuje anonymně. Z těchto důvodů je kyberšikana v dopadech více podobná tradiční nepřímé šikaně než přímé. Ačkoli u kybernetické šikany nedochází k fyzickému násilí, oběť pocítuje újmu po psychické stránce.¹⁶

Duševní porucha

Duševní poruchou se rozumí mimo duševní poruchy vyplývající z duševní nemoci i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka.¹⁷

3.1 Kybergrooming

Můžeme říct, že kybergrooming je vlastně určitý druh psychické manipulace. Vyznačuje se tím, že dospělý pachatel, který působí pod falešnou identitou, kontaktuje svou oběť (dítě) v rámci online sítě.¹⁸ „Dospělý uživatel (často pod falešnou identitou) komunikuje s dítětem, přičemž využívá celou řadu strategií - např. zrcadlení (mirroring), phishing, profilování oběti, vábení a uplácení (luring), strategie snižování zábran dětí a mládeže zaváděním sexuálního obsahu do konverzace, izolační metody, strategie manipulace dětí prostřednictvím fotografií opačného pohlaví, webcamtrolling apod. Kybergrooming zahrnuje řadu trestných činů, jako je nebezpečné vydírání, sexuální nátlak, navazování nedovolených kontaktů s dítětem a jiné.“¹⁹

Má různé etapy:

1 Vzbuzení důvěry a snaha izolovat oběť od okolí (osoba mění svoji identitu, je velmi trpělivá)

¹⁶ ČERNÁ, A. a kol. Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 83.

¹⁷ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In Sbíрка zákonů, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

¹⁸ E-BEZPEČÍ, *Co je kybergrooming?* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2019, 14.1.2019 [cit. 2023-12-17]. Dostupné z WWW: <<https://www.e-bezpeci.cz/index.php/71-trivium/1421-co-je-kybergrooming>>.

¹⁹ E-BEZPEČÍ, *Co je kybergrooming?* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2019, 14.1.2019 [cit. 2023-12-17]. Dostupné z WWW: <<https://www.e-bezpeci.cz/index.php/71-trivium/1421-co-je-kybergrooming>>.

2. Podplácení dárky či různými službami, budování kamarádského vztahu
3. Vyvolání emoční závislosti oběti na osobě útočníka
4. Osobní setkání
5. Sexuální obtěžování, zneužití dítěte²⁰

Agresor, tedy kybergroomer, umí být velice trpělivý, někdy trvá až měsíce, než se mu povede navázat tak blízký vztah, že oběť souhlasí s osobním setkáním. Jednání kybergroomera má ve většině případů sexuální motiv, ale může se také snažit zmanipulovat oběť za jiným účelem, např. k ideji terorismu. Oběť kybergroomingu může trpět traumatizujícími vzpomínkami. Do budoucna tak může mít emoční problémy a pro některé oběti může být velmi obtížné navázání partnerského vztahu.

Oběti kybergroomingu a případně následného sexuálního zneužití jsou velice traumatizovány. Toto trauma a trýznivé pocity mohou mít poté velký vliv na jejich psychické zdraví a další život. Například je ohrožen budoucí partnerský a sexuální život, dítě může mít narušené vztahy k okolí i k sobě samému a některé děti se zcela uzavrou do sebe. Při zvládání tohoto traumatu z kybergroomingu je klíčová podpora ostatních členů rodiny. Nejčastější obětí kybergroomingu bývají dívky ve věku 13-17 let, které tráví většinu svého volného času v on-line komunikačním prostředí.²¹

3.2 Sexting

Sexting je poměrně novým fenoménem a týká se zejména dětí, mladistvých, ale i dospělých. Slovo sexting je složeno ze slov sex a textování. Jde o elektronické rozesílání textových zpráv, fotografií či videa se sexuálním obsahem. Tato aktivita se odehrává mezi partnery. Pakliže nastane ukončení partnerského vztahu, může dojít k zneužití takového obsahu např. jeho zveřejněním s úmyslem pomstít se druhému.²² Sexting se může šířit pomocí různých elektronických prostředků. Nejčastěji se ale jako primární prostředek k šíření zpráv, obrázků a videí se sexuálním obsahem uvádí mobilní telefon. Ke zveřejňování daných intimních materiálů pak následně slouží nejčastěji sociální sítě.²³

²⁰ POLICIE ČR, *Víte co je to kyberšikana?* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/vite-co-je-kybersikana.aspx>>.

²¹ HULANOVÁ, Lenka. *Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality*. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 55-56.

²² KOŽÍŠEK, Martin, PÍSECKÝ Václav. *Bezpečně n@ internetu: průvodce chováním ve světě online*. Vyd. 1. Praha: Grada Publishing, 2016, ISBN 978-80-247-5595-3. s. 83-91.

²³ HOLLÁ, Katarína. *Sexting a kyberšikana*. Bratislava: IRIS, 2016. ISBN 978-80-8153-061-6. str. 47.

Existuje několik způsobů, proč je sexting provozován. Mezi nejfrekventovanější patří, že sexting je provozován z nudy a je považován za určitou formu zábavy. Dalším cílem sextingu může být také navázání intimního kontaktu s druhou osobou. Někdy může být sexting vnímán jako forma sebe prezentace. Sexting může být i důsledkem vlivu okolí a skupiny na jedince. Například pokud chce jedinec do určité skupiny zapadnout, nafotí intimní fotografie a do skupiny je pošle. Dalším motivem je například vyvolání vzrušení u adresáta. Někdy vznikne sexting jako „dílo okamžiku“ a intimní materiály, které z něho vzešly, nikdy neměly být zveřejněny. Sexting může také vzniknout v rámci vztahu nebo jako investice do budoucna. Dalším důvodem sextingu je také vznik na základě nabídky a poptávky.²⁴

Sexting může být realizován dobrovolně (konsenzuální sexting), kde představuje určitou formu intimní komunikace v partnerských a sexuálních vztazích, nebo nedobrovolně (neconsenzuální sexting). U nedobrovolného sextingu je intimní materiál distribuován bez souhlasu oběti. Může být získán buď pod nátlakem, nebo pomocí vydírání.

Konkrétněji můžeme sexting rozdělit do čtyř kategorií:

1) Do první kategorie řadíme již zmíněný consensual sexting, který se vyznačuje tím, že se do sextingu zapojují dobrovolně obě strany se vzájemným souhlasem. Tento typ sextingu probíhá bez nátlaku a bez dalšího šíření.

2) Sextbullying je typ sextingu, který slouží jako nástroj útoku. Materiál získaný ze sextingu je pachatelem dále využíván k vydírání a další šikaně oběti.

3) Dalším typem je illegal sexting. Jedná se o nelegální sexting, který probíhá mezi dospělou osobou a mezi mládeží (osoby mladší 18 let).

4) Posledním je tzv. at-risk sexting. Tento typ sextingu má na oběť velice negativní důsledky. Mezi tyto negativní důsledky řadíme: kyberstalking, viktimizaci, ponižování, propuštění z práce, narušení a ohrožení partnerského vztahu a další.²⁵

3.3 Kyberstalking

Jedná se novodobou podobu klasického stalkingu, který je vykonáván pomocí informačních a komunikačních technologií. Každý se může stát obětí kyberstalkingu. Z

²⁴ KOPECKÝ, Kamil. Rizika internetové komunikace v teorii a praxi. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3571-8. str. 32-33.

²⁵ SZOTKOWSKI, René. Sexting u českých dětí. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2020. ISBN 978-80-244-5793-2. str. 36-37.

počátku o tom oběť nemusí ani vědět, jelikož pachatel svou oběť nejdříve nenápadně pozoruje v rámci sociálních sítí. Po nějakém čase se aktivita kyberstalkera stupňuje. Snaží se „dostat“ k oběti co nejbližší. Často se uchýlí k vyhrožování, ať už přímo oběti, nebo osobám jí blízkým. Pachatel svou oběť vytrvale elektronicky kontaktuje prostřednictvím instant message, chatu, SMS zpráv a dalších. Jeho neustálé kontaktování a obtěžování zasahuje a velice omezuje způsob života oběti.²⁶

Hulanová uvádí, že z kyberstalkingu se stává problém globálního rázu, který vytváří nejen nové druhy deliktů, ale i obětí. Kyberstalking může mít několik podob, lze ho klasifikovat podle typu elektronické komunikace, která se používá k pronásledování oběti, a dále také podle toho, do jaké míry je tato komunikace soukromá nebo veřejná. Kyberstalking lze dělit na přímý a nepřímý. Přímý kyberstalking např. zahrnuje používání mobilních telefonů nebo e-mailů pro odesílání zpráv s obsahem nenávisti, nemravností či zastrašování obětí. V případě nepřímého kyberstalkingu jde o používání internetu k zobrazování zpráv plných nenávisti a vyhrožování, anebo je používán k rozhlašování drbů o oběti.²⁷

3.4 Stalking

Znamená v překladu pronásledování, opakované stupňované obtěžování, které může mít různou podobu a intenzitu.

Nejčastější projevy:

- a) Opakované dlouhodobé pokusy kontaktování oběti (dopisy, e-maily, telefonáty, SMS zprávy, vzkazy na ICQ, zasláním různých zásilek s dárky apod.)
- b) Demonstrování moci a síly stalkera (výhrůžky)
- c) Ničení majetku oběti (patří sem i zaslání počítačových virů)
- d) Stalker označuje sám sebe za oběť
- e) Snaha poškodit reputaci oběti (stalker rozšiřuje o oběti nepravdivé informace v jejím okolí)²⁸

²⁶ DOČEKAL, Daniel, Jan MÜLLER, Anastázie HARRIS a Luboš HEGER. Dítě v síti: manuál pro rodiče a učitele, kteří chtějí rozumět digitálnímu světu mladé generace. Praha: Mladá fronta, 2019. Flowee. ISBN 978-80-204-5145-3. str. 96.

²⁷ HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 69-70.

²⁸ POLICIE ČR, *Víte co je to kyberšikana?* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/vite-co-je-kybersikana.aspx>>.

3.5 Happy slapping

V překladu happy slapping představuje „veselé fackování.“ Řadí se mezi projevy kyberšikany a má určitou podobu. U happy slappingu se setkáváme s nečekanými útoky fyzického charakteru. Ve většině případů jsou agresory mladí lidé, kteří si vytipují oběť a poté ji fyzicky napadnou. Útok si nahrávají na mobilní telefon nebo na videokameru. Získané video následně zveřejní na internetu.²⁹

3.6 Flaming

Flaming označuje nenávistné a nevraživé chování uživatelů mezi sebou na sociálních sítích. Pro toto chování je typické urážení, nadávání, vyhrožování a zesměšňování druhé osoby nebo celé skupiny osob. Jde tedy o neshodu názorů mezi uživateli, kde posléze dochází k ostré výměně názorů, která je plná urážek a nadávek. Nejčastější místa, kde se s flamingem setkáme, jsou různé typy diskusních fór, kam uživatel píše urážlivé vzkazy a útočí na všechny, kteří se s jeho názory neztotožňují. Dále se s ním můžeme setkat při hraní online her, v chatu, v komentářích u fotografie nebo statusu uživatele sociální sítě.³⁰

3.7 Dětská pornografie

Dětská pornografie je v trestním zákoníku definována takto: „kdo *přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, bude potrestán odnětím svobody až na dva roky. Stejně bude potrestán ten, kdo prostřednictvím informační nebo komunikační technologie získá přístup k dětské pornografii. Kdo vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, anebo kdo kořistí z takového pornografického díla, bude potrestán odnětím*

²⁹ ŠMAHAJ, Jan. Kyberšikana jako společenský problém: Cyberbullying as a social problem. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. ISBN 978-80-244-4227-3. s. 49.

³⁰ ČERNÁ, Alena, Lenka DĚDKOVÁ, Hana MACHÁČKOVÁ, Anna ŠEVČÍKOVÁ a David ŠMAHEL. Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. 152 s. Psyché. ISBN 978-80-247-4577-0.

*svobody na šest měsíců až tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Dítětem se rozumí osoba mladší 18 let.*³¹

Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.³²

3.8 Mládež jako oběť kyberkriminality

Je dokázáno, že děti, které trpěly násilím či zneužíváním, mají samy v budoucím životě sklony ke kriminálně motivovaným jednáním, ale také k alkoholismu, prostituci, užívání drog. Velkým nebezpečím je také budoucí rozvinutí různých duševních nemocí.³³ Obecně ale zůstává problémem vysoká míra latence a někdy také problém s přiznáním statusu oběti ze strany orgánů činných v trestním řízení.³⁴

Ohrožen je například jejich další vývoj v sexuální oblasti, vyskytují se také poruchy příjmu potravy a sklony ksebepoškozování. Častým jevem je rovněž uzavírání se do sebe, následné zkušenosti s komerčním sexem, urychlený sexuální vývoj jedince, sklony k homosexuálnímu chování.³⁵

Dále zůstává velké procento pachatelů kvůli vysoké míře latence nepotrestáno, což také negativně působí na oběti.³⁶

K projevům oběti kyberšikany patří:

- Náhlý nezájem o počítač, mobil
- Smutná nálada, časté změny nálad
- Dítě se bojí chodit do školy a mezi lidi
- Záškoláctví
- Zhoršený prospěch

³¹ DRAŠTÍK, Antonín. Trestní zákoník Komentář. Praha: WoltersKluwer ČR, 2015, 3264 s. ISBN 978-80-7478-790-4.

³² ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In Sbírnka zákonů, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

³³ GRIVNA, Tomáš, Miroslav SCHEINOST a Ivana ZOUBKOVÁ. Kriminologie. 5., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019. ISBN 978-80-7598-554-5, s. 475-485.

³⁴ GRIVNA, Tomáš a Radim POLČÁK, ed. Kyberkriminalita a právo. Praha: Auditorium, 2008. ISBN 978-80-903786-7-4, s. 36.

³⁵ HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. Praha: Triton, 2012. ISBN 978-80-7387-545-9, s. 56.

³⁶ KREMLING, Janine a Amanda M. Sharp PARKER. Cyberspace, cybersecurity, and cybercrime. Los Angeles: London, [2018]. ISBN 978-1-5063-4725-7., s. 76.

- Špatný spánek, nechutenství
- Ztráta zájmu o koníčky³⁷

3.9 Internetová kriminalita

Internetovou kriminalitu lze označit za podmnožinu kriminality počítačové, neboť pro přístup k internetu, a tedy páchaní trestné činnosti v jeho prostředí, je nutné využít výpočetní techniky, kdežto ne všechny trestné činy naplňující definici počítačové kriminality jsou prováděny prostřednictvím internetu.³⁸

Uvést někoho v omyl či využít něčího omylu lze i provedením zásahu do dat uložených v počítačovém systému nebo na nosiči informací, zásahu do programového nebo technického vybavení počítačového systému nebo provedením jiné operace v počítačovém systému, zásahu do elektronického nebo jiného technického zařízení, včetně zásahu do předmětů sloužících k ovládnutí takového zařízení, anebo využitím takové operace či takového zásahu provedeného jiným.³⁹

³⁷KOPECKÝ, Kamil. K diagnostice kyberšikany. *E-Bezpečí*, roč. 3, č. 2, s. 52-56. Olomouc: Univerzita Palackého, 2018. ISSN 2571-1679. Dostupné z WWW: <<https://www.e-bezpeci.cz/index.php/rizikove-jevy-spojene-s-online-komunikaci/kybersikana/1351-k-diagnostice-kybersikany>>.

³⁸ KUCHTA, J. Nové jevy v kriminalitě. In: VÁLKOVÁ H., KUCHTA, J., et al (eds.), *Základy kriminologie a trestní politiky*, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 614.

³⁹ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In *Sbírka zákonů*, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

4 Bezpečnost na internetu

Bezpečnost na internetu se všeobecně velice podceňuje. Tím, že se zdokonaluje technologie, měla by se zdokonalovat i informativnost uživatelů internetu a sociálních sítí. Tato práce se zaměřuje na užívání internetu mladistvých, tudíž bezpečnost na internetu se bude dotýkat i rodičů dětí. Pokud chtějí mít přehled nad tím, co jejich dítě na internetu dělá, musí znát aspoň některé dostupné programy, které jim tuto činnost ulehčí. Bohužel většina rodičů vůbec neví, že takto dostupné programy existují. Tím, že je internet plný informací, najdou i mnoho článků a rad o tom, jak mít o všem přehled. Kontrola počítače jejich dítěte není v dnešní době nijak složitá.

4.1 Prevence bezpečnosti

Netiketa určuje obecné pole působení na internetu, jde o jakýsi soubor pravidel chování na internetu. Slovo netiketa je dedukováno z anglického slova net, tedy síť a zkratka pro internet, a slova etiketa, tedy kodex slušného chování. Při vstupu do online prostředí by si každý člověk měl uvědomit, jak chce vystupovat v některých sociálních sítích či na webových stránkách. Striktně se vyžaduje dodržování pravidel netikety. Uživatelé by měli vzít na vědomí, že chování v online prostředí by mělo vypadat podobně jako chování v prostředí offline. Uživatel internetu se může se svými urážkami, zesměšňováním a pomlouváním dostat do situace, ve které mu může hrozit až trestní stíhání.⁴⁰

Je velmi důležité, aby všichni uživatelé internetu byli seznámeni s pravidly netikety. Tato užitečná pravidla jsou následující:

- Nezapomínejte, že na druhém konci jsou lidé, a ne počítač. To, co napíšete do počítače, byste možná dotyčnému nikdy neřekli do očí.
- Dodržujte obvyklá pravidla slušnosti normálního života. Co je nevhodné v obvyklém životě, je samozřejmě nevhodné i na internetu.
- Zjistěte si taktně, s kým mluvíte. Internet je přístupný lidem z celého světa, a v každé zemi platí jiná morálka. Co je dovolené na americkém chatu, nemusí být

⁴⁰ ALENA RECMANOVÁ, Pravidla netikety – EDTECH KISK – Medium [online]. 2017, [cit. 2024-01-14]. Dostupné z: <<https://medium.com/edtech-kisk/pravidla-netikety-ea92f7c3e58b>>.

dovolené na arabském, a to platí o všech podobných skupinách. Politika, náboženství a podobné problémy by proto měly být diskutovány s maximálním taktem a v mezích slušnosti.

- Berte ohled na druhé. Ne každý má tak dobré internetové připojení jako vy. Někteří se připojují z domu přes vytáčené připojení a draze za to platí. Neposílejte proto zbytečně velké e-mailové zprávy, a posíláte-li přílohy, komprimujte je. Při posílání velkých obrázků např. na diskusní server využijte funkci náhledu obrázku.
- Je vhodné psát s diakritikou. Vyvarujete se tak nedorozumění. Nekomolíte rodnou řeč. Pokud jste z nějakého důvodu nuceni psát bez diakritiky, snažte se používat správný pravopis.
- Nezveřejňujte nepravdivé, nebo i pravdivé, ale choulostivé informace.
- Pomáhejte v diskuzích. Pokud má někdo v diskuzi nějaký problém, odpovězte mu, pokud znáte odpověď. Někdo jiný zase pomůže vám. Platí zásada: „Napřed poslouchej, pak piš.“
- Respektujte soukromí jiných. Pokud vám omylem přišla zpráva, která vám nepatří, je vhodné ji smazat a taktně upozornit odesílatele na jeho chybu.
- Nezneužívejte svou moc či své vědomosti. Pokud jste správce serveru, máte sice přístup k poště ostatních, ale nemusíte ji neustále kontrolovat jenom tak z nudy.
- Odpouštějte ostatním chyby. I vy je děláte. Nevysmívejte se jim a nenadávejte za ně.
- Nešířte hoaxy, tedy falešné či poplašné zprávy. Zahlcují internet. Pokud vám přijde hoax, zdvořile upozorněte jeho odesílatele, že takové jednání je nevhodné.
- Nerozesílejte spam a reklamu.
- Neporušujte autorská práva.⁴¹

Jak postupovat, pokud se stanete obětí?

1. Ukončete komunikaci. Jedním z účinných způsobů, jak odradit útočníka, je zachovat si pasivitu.

Nekomunikovat, nesnažit se ho nějak odradit od jeho počínání, nevyhrožovat a ani se nijak mstít. Pokud se podaří tuto fázi zvládnout, je možné,

⁴¹ KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. Kyberšikana a její prevence: příručka pro učitele. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 40-41.

že se od kyberútoků odradí. Agresora přestane bavit útočit, jelikož se mu nedostane žádné reakce od oběti.

2. Blokuje útočníka.

Dalším z kroků je znesnadnění jednání agresora, tedy půjde o blokaci útočných zpráv či hovorů a nahlášení u poskytovatele služby. Je to ale komplikované, protože agresor si velmi často mění svou identitu, tudíž blokování mu nemůže jednoznačně zabránit v útocích, ale spíše mu to znesnadní jeho jednání.

3. Oznamte útok, porad'te se s někým blízkým, kdo vám může pomoci.

V důsledku útoku se oběti cítí ponížené a zranitelné. Tyto oběti se pak hůře mohou bránit. Proto je důležité svěřit se se svým problémem, ať už rodičům, pedagogům, přátelům či blízkým. Není dobré zůstat sám na řešení problému. Pokud se stane obětí dítě, je důležité oznámit to dospělé osobě, která má více zkušeností a může poskytnout účinnější rady než kamarádi. Dospělí také lépe umějí posoudit situaci, kdy je zapotřebí zapojit specializované instituce (policii, psychology, organizace zabývající se řešením kyberšikany apod.). Děti mohou též využít linku bezpečí.

4. Uchovejte důkazy.

Pro oběť je velmi důležité, aby si uchovávala důkazy kyberšikany (SMS zprávy, e-mailové zprávy, zprávy z chatu, odkazy na webové stránky s problematickým obsahem apod.). Na základě těchto důkazů může být proti útočníkovi zahájeno případné vyšetřování.

5. Vyhledejte pomoc psychologa, zaměřte se na trénink asertivity.

6. Nebud'te nevšímaví.

Oběti kyberšikany se může stát kdokoliv. Proto bychom neměli být nevšímaví, když se tato situace objeví. Pasivní přístup, ať už souhlasíme, nebo nesouhlasíme s počínáním útočníka, z nás dělá spolupachatele. Navíc početnost publika, které je svědkem kyberšikany, pomáhá prohlubovat trápení oběti. Je třeba dát jasný signál, že kyberšikana je špatná, je potřeba se jí postavit a zastavit útočníka. Tímto jednáním můžeme pomoci nejen člověku, jehož kyberšikanování jsme svědkem, ale také budoucím obětím kyberšikany.

7. Podpořte oběti.

Posledním krokem je podpoření oběti. . Měli bychom být schopni oběti poradit, co má dělat a na koho se obrátit, popřípadě pomoci jí kyberšikanu

nahlásit. Pokud je člověk vystaven útoku jakéhokoli druhu (nejen kyberšikanou), znamená to intervenci neboli zásah do jeho sebedůvěry. Lidé by se měli vcítit do situace oběti, jelikož i oni sami se můžou stát další potenciální obětí.⁴²

4.2 Rodičovská kontrola

Nainstalování příslušného softwaru rodičovské kontroly může dodávat falešný pocit bezpečí, který naivní rodiče ukolébá natolik, že přestanou být ostražiti. Při rychlosti technologických změn a vytváření nových sociálních sítí je každým rokem obtížnější sledovat, studovat a monitorovat obsah, k němuž mají děti na internetu přístup.⁴³ Podle provedených studií jsou pro mnohé rodiče digitální technologie příliš složité a cítí, že nemohou držet krok s čím dál rychlejším tempem vývoje online prostředí. Děti zatím využijí toho, že se jejich rodiče v nových technologiích méně orientují, nejsou technologicky zdatní. Jedna studie uvádí, že vysoké procento dětí „nepřizná, že se zapojují do rizikových a někdy i nelegálních aktivit“.⁴⁴

Ve snaze pomoci rodičům ve Velké Británii se tamní vláda obrátila na nezávislý regulační úřad Ofcom (Office of Communications), aby jí doporučil vhodný způsob monitorování online života dětí poté, co bylo v roce 2014 zjištěno, že každá dvacátá britská rodina s malými dětmi vůbec nesleduje jejich pohyb na síti. Expertní komise navrhla čtyřbodovou koncepci ochrany dětí na internetu:

1. Používejte technické prostředky ve formě softwaru rodičovských kontrol, filtrů obsahu, hesel PIN nebo bezpečného vyhledávání na stránky, jejichž obsah odpovídá věku vašich dětí.
2. Se svými dětmi pravidelně mluvte o zvládání online rizik.
3. Nastavte pravidla nebo omezení používání internetu a přístupu na něj.
4. Dohlížejte na své děti, když jsou online.⁴⁵

⁴² KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. *Kyberšikan a její prevence: příručka pro učitele*. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 44-45.

⁴³ AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 161.

⁴⁴ AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 162.

⁴⁵ AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 162.

Dětem by měly být vysvětleny důsledky a rizika spojená s veřejným sdílením osobních informací a měly by být upozorněny, Všechny důsledky a rizika spojená s veřejným sdílením osobních informací a měli bychom je upozornit, že obnažené fotografie nebo fotografie obsahující citlivé informace jsou problematické vždy. Neměly by zapomínat ani na to, že mnohdy pouhým užíváním online platformy dávají soukromým společnostem, které platformu vlastní, automaticky souhlas k libovolnému nakládání s obsahem, jenž nahrály nebo sdílely prostřednictvím dané služby. To se týká i tzv. dočasných příspěvků (např. fotografie na Instagram Stories), jejichž kopii si za pomoci screenshotu (snímek obrazovky) může vytvořit i potencionální útočník a následně si ji uložit třeba do počítače, nahrát na cloudové úložiště, vytisknout nebo rovnou veřejně rozšiřovat na dalších online platformách.⁴⁶

Bezpečnostní zásady

- Vytvářet bezpečná hesla
- Dvoufázové (vícefázové) zabezpečení účtu
- Biometrická hesla: otisky prstů (papilární linie), biometrický sken obličeje, sken oka (duhovky), rozpoznávání hlasu apod
- Vždy se odhlásit z účtu
- Nikomu nesdělovat osobní údaje
- Nezasílat fotografie⁴⁷

4.3 E-Bezpečí

Prioritním záměrem projektu E-Bezpečí je informovat učitele, rodiče a děti o nebezpečí, která se vyskytují na sociálních sítích, a přiblížit jim tuto závažnou problematiku pomocí průzkumů na školách, a zároveň je prevencí, která pomáhá snížit riziko související s kyberšikanou. Tento projekt se zaměřuje na přednáškové a vzdělávací činnosti ve spolupráci s psychology, sociology, učiteli a Policií České republiky. Účelem projektu je, aby se nepodceňovala problematika chování a bezpečnost dětí na internetu. Na internetových stránkách E-Bezpečí se také můžeme dočíst, že podstatou projektu není

⁴⁶ KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 25.

⁴⁷ KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 25.

zakazovat dětem používat internet nebo snad je hlídat při práci s ním, ale především ukázat jim, jak mají na internetu bezpečně pracovat a komunikovat.⁴⁸

4.4 Oznámení trestného činu

Mnohé oběti trestných činů řeší základní dilema – zda podat trestní oznámení, či ne. Důvodem mohou být různé obavy z průběhu a náročnosti trestního řízení, stud apod. Pokud v současné době řešíte takové dilema, informujte se, než učiníte toto závažné rozhodnutí. Získejte informace o tom, co oznámení trestného činu obnáší, v jakých případech máte tzv. oznamovací povinnost, kdy je nutný souhlas poškozeného s trestním stíháním pachatele, jak probíhá trestní řízení a jaká jsou práva obětí trestných činů a poškozených.⁴⁹

Trestní oznámení lze podat:

- ústně do protokolu o trestním oznámení,
- písemně (je vhodné odeslat ho doporučeně, příp. při osobním doručení si nechat potvrdit převzetí),
- elektronicky s elektronickým podpisem,
- telegraficky, telefaxem nebo dálnopisem.⁵⁰

Oznámení lze podat:

- u kteréhokoli policejního orgánu – oznámení je možné podat na kterémkoliv oddělení policie, ideální je podat ho na službu kriminální policie a vyšetřování v místě, kde došlo ke spáchání trestného činu,
- státním zastupitelství,
- trestní oznámení může být učiněno i ústně u soudu. O takovém oznámení se sepíše protokol, který soud zašle neprodleně státnímu zástupci.⁵¹

⁴⁸ ROGERS, Vanessa. *Kyberšikana: pracovní materiály pro učitele a žáky i studenty*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-984-2. s. 16.

⁴⁹ POLICIE ČR, *Oznámení trestného činu* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/oznameni-trestneho-cinu.aspx>>.

⁵⁰ POLICIE ČR, *Oznámení trestného činu* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/oznameni-trestneho-cinu.aspx>>.

⁵¹ POLICIE ČR, *Oznámení trestného činu* [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/oznameni-trestneho-cinu.aspx>>.

Ústní oznámení

Příslušný orgán (policie, státní zástupce nebo soud) sepíše podání oznámení do protokolu. Oznamovatel je vyslechnut o věci, ve které podává oznámení, např. o okolnostech, za nichž byl čin spáchán, o osobních poměrech toho, na něhož se oznámení podává, o důkazech a o výši škody způsobené oznámeným činem; je-li oznamovatel zároveň poškozeným nebo jeho zmocněncem, musí být vyslechnut také o tom, zda žádá, aby soud rozhodl v trestním řízení o jeho nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Výslech je proveden tak, aby byl získán podklad pro další řízení.⁵²

Jaké informace by mělo obsahovat písemné oznámení:

- kterému orgánu činnému v trestním řízení je podání určeno (adresát),
- kdo oznámení podává (oznamovatel) – uvedení totožnosti (jméno, příjmení, datum narození) a adresy,
- popis skutku (co se stalo?),
- místo spáchání skutku (kde k události došlo?),
- doba spáchání skutku (kdy k události došlo?),
- popis jednání všech zúčastněných osob (jak k události došlo?).
- popis použitých zbraní či nástrojů, pokud byly použity (čím byl trestný čin spáchán?),
- motiv pachatele (proč se podle názoru oznamovatele trestný čin stal?),
- následky trestného činu pro oběť (např. újma na zdraví, majetku),
- pokud chce být oznamovatel vyrozuměn o učiněných opatřeních v oznamované věci, uvede tak v oznámení, např. „Přeji si být informován(a) o výsledku šetření v této záležitosti.“ (policie pak vyrozumí oznamovatele do 30 dnů),
- datum sepsání oznámení a podpis oznamovatele.⁵³

⁵² Tamtéž.

⁵³ POLICIE ČR, Oznámení trestného činu [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/oznameni-trestneho-cinu.aspx>>.

5 Empirická část

Empirická část práce je věnována analýze dotazníkového šetření na téma Mládež jako oběť trestných činů v prostředí internetu. Dotazníkový průzkum se uskutečnil v březnu 2024. Mezi respondenty byli žáci II. stupně základní školy. Dotazníkové šetření bylo realizováno na Základní škole v Rapšachu v rámci vyučovacích hodin. Dotazníkové šetření, které bylo realizováno osobně autorem, proběhlo ve vesnici, kde autor v současnosti bydlí. Dotazník obsahuje 15 otázek a je zcela anonymní. Vyplněných dotazníků bylo celkem 61. K jejich vyhodnocení a tvorbě grafů byla využita aplikace Microsoft Office Word a Excel. Celé znění dotazníku je obsaženo v příloze (viz Příloha 1).

5.1 Cíl dotazníkového šetření

Hlavním cílem tohoto dotazníkového šetření je zjistit, kolik dětí a mladistvých se stalo obětí internetové trestné činnosti.

Vedlejším cílem je detekce znalostí žáků o bezpečném chování na internetu. Zda znají pravidla bezpečnosti na internetu a jestli by se zúčastnili schůzky s cizími lidmi. Otázky jsou také zaměřeny na rodičovskou kontrolu. Zda rodiče ví o všem, co na internetu jejich děti dělají.

5.2 Metodika dotazníku

Dotazník se skládal z 15 otázek, respondent měl vybrat vždy jednu odpověď, případně v otázkách číslo 4, 6 a 7 mohl vybrat více odpovědí. První otázka je pohlaví respondenta – zde je muž nebo žena. Druhá otázka zjišťovala, kolik je respondentovi let, pokud je ve věku 11-13 let nebo 14 a více let. Třetí otázka se dotazuje, zda respondent používá sociální síť. Čtvrtá otázka zjišťuje, jaké sociální síť respondent nejvíce používá. Na výběr je několik možností. Zda používá nejvíce platformu Facebook, Instagram, TikTok, Twitter, Whatsapp či jiné sociální síť. Pátá otázka se týká času stráveném na sociálních sítích. Kolik hodin denně respondent užívá sociální síť. Zda 1-3 hodiny denně, 4 a více hodin denně nebo sociální síť užívá, ale ne každý den. Šestá otázka zkoumá, jaké informace o sobě sděluje respondent na sociálních sítích. Tato otázka zjišťuje povědomost respondentů o bezpečném chování na internetu. Zda sdělují svá jména a příjmení, jejich věk, telefonní číslo či adresu bydliště a školy. Sedmá otázka se ptá

respondentů, k jakému účelu nejčastěji internet využívají. Na výběr měli hned několik možností. Zda využívají internet nejvíce k sociálním sítím, vyhledávání informací na internetu, poslechu hudby a sledování filmů či hraní on-line her nebo čtení elektronických knih a vzdělávání. Cílem osmé otázky bylo zjistit, kolik respondentů komunikuje s cizími lidmi. Devátá otázka se respondentů ptá, jak by reagoval na zprávu od neznámého člověka. Zda by se svěřil svému kamarádovi, rodičům, pedagogovi, nebo by si tuto informaci nechal pro sebe. Desátá otázka se dotazuje respondentů, zda by se setkal s někým, koho poznal na sociálních sítích. Jedenáctá otázka je hlavním cílem tohoto dotazníkového průzkumu. Ptá se respondentů, zda se stal obětí trestných činů v prostředí internetu. Dvanáctá otázka zjišťuje povědomost respondentů o bezpečnosti na internetu. Zda je respondent dostatečně poučen o bezpečném chování na internetu. Cílem třinácté otázky je zjistit, zda škola pořádá a informuje respondenty v rámci výuky, semináře nebo přednášky o bezpečnosti na internetu. Předposlední a poslední otázka se týká rodičů respondentů. Zda rodiče s respondenty dostatečně mluví o nástrahách a bezpečném chování na internetu. Poslední otázka se zaměřuje na rodičovskou kontrolu. Zda rodiče ví o všech stránkách, které na internetu respondenti navštěvují.

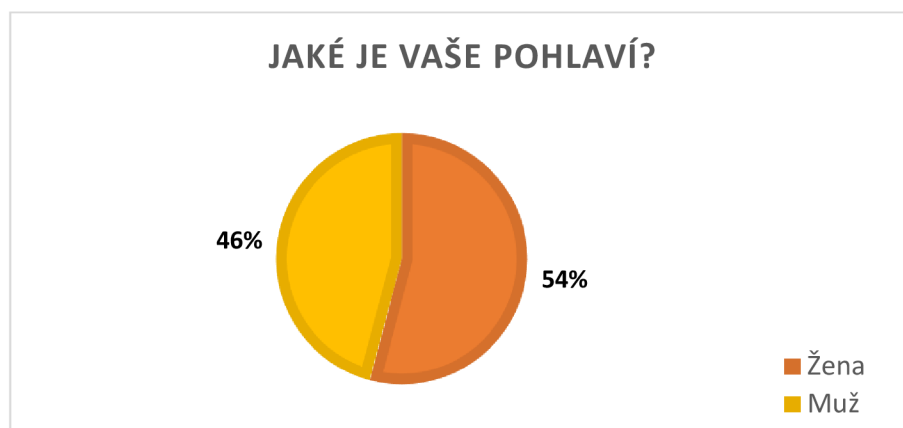
5.3 Zvolený vzorek respondentů

Mezi respondenty jsou pouze žáci II. stupně základní školy. Tím, že se učí pracovat s počítačem a internetem už na základní škole, byla k průzkumu vybrána právě tato kategorie respondentů. Je důležité děti dostatečně poučit o nástrahách na internetu. O možných trestných činech, které se mohou na internetu objevit. Pokud dítě nebude dostatečně poučeno, nemůže vědět, že je chování druhé strany virtuálního světa trestné.

Celkově lze tedy říci, že působení rodičů a školy dostatečnou komunikací s respondenty o bezpečnosti na internetu je důležité ke snížení počtu obětí trestných činů na internetu.

5.4 Výsledky dotazníkového šetření

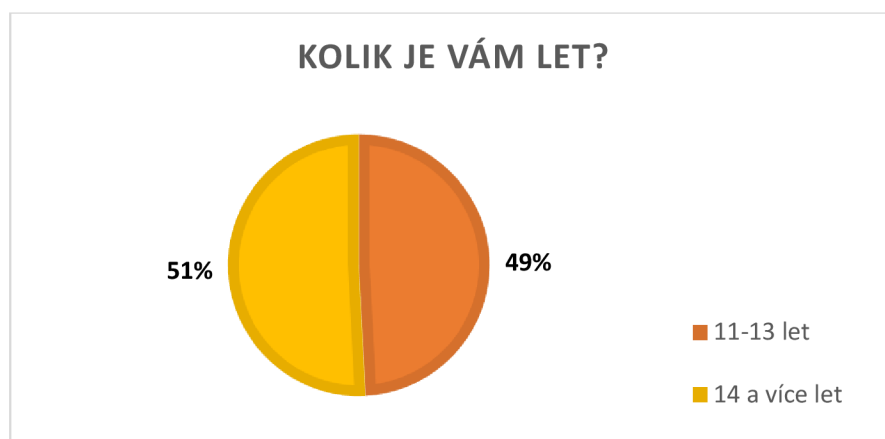
Graf č. 1 - Pohlaví respondenta

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 1 se vztahuje k otázce č. 1, která zněla: „*Jaké je Vaše pohlaví?*“ Z celkového počtu respondentů 61 (100 %) jsou ve zkoumaném souboru nejvíce zastoupeny dívky s počtem 33 respondentů (54 %), dále pak chlapci s počtem 28 respondentů (46 %).

Graf č. 2 - Věk respondenta

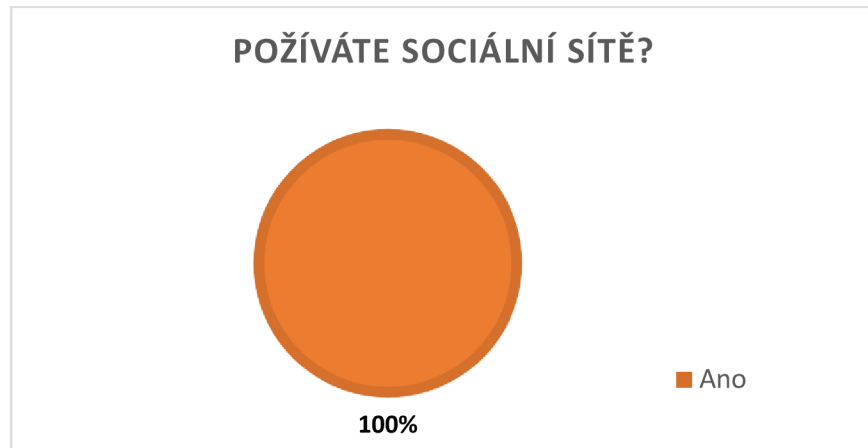

Zdroj: vlastní průzkum

Graf č. 2 se vztahuje k otázce č. 2, která zněla: „*Kolik Vám je let?*“ Vzhledem k tomu, že sociální sítě jsou od 13 let, bylo cílem této otázky zjistit věk respondentů.

Z celkového počtu respondentů 61 (100 %) uvedlo 31 respondentů (51 %), že jsou ve věku od 11 do 13 let. Zbýlých 30 respondentů (49 %) odpovědělo, že jsou ve věku 14 a více let.

Graf č. 3 - Používání sociálních sítí

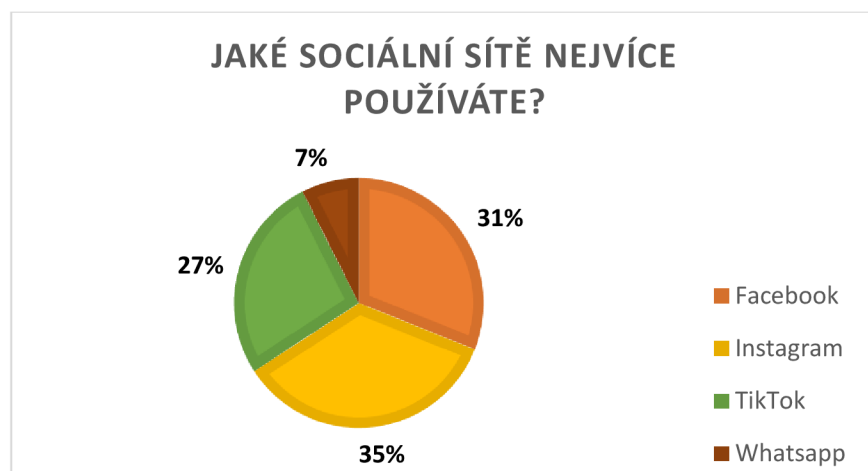
Zdroj: vlastní průzkum

Graf č. 3 se vztahuje k otázce č. 3, která zněla: „*Používáte sociální sítě?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda respondenti používají sociální sítě, které nabízí komunikaci s cizími lidmi. Sociální sítě jsou dnes obrovským fenoménem.

Na tuto otázku odpovědělo všech 61 respondentů (100 %) možností „ano“.

Graf č. 4 - Sociální sítě

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 4 se vztahuje k otázce č. 4, která zněla: „*Jaké sociální sítě nejvíce používáte?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, na jakých sociálních sítích se respondenti nejvíce pohybují. Na těchto platformách se lze nejvíce přiblížit k neznámým lidem.

Tato otázka umožnila respondentům označit více než jednu odpověď. Jako nejvíce používanou sociální síť označili respondenti Instagram. Instagram označilo 56 respondentů (35 %), Facebook byl označen 50 respondenty (31 %), poté TikTok 43 respondenty (27 %) a Whatsapp jako další používanou sociální síť označilo 12 respondentů (7 %).

Graf č. 5 - Čas na internetu

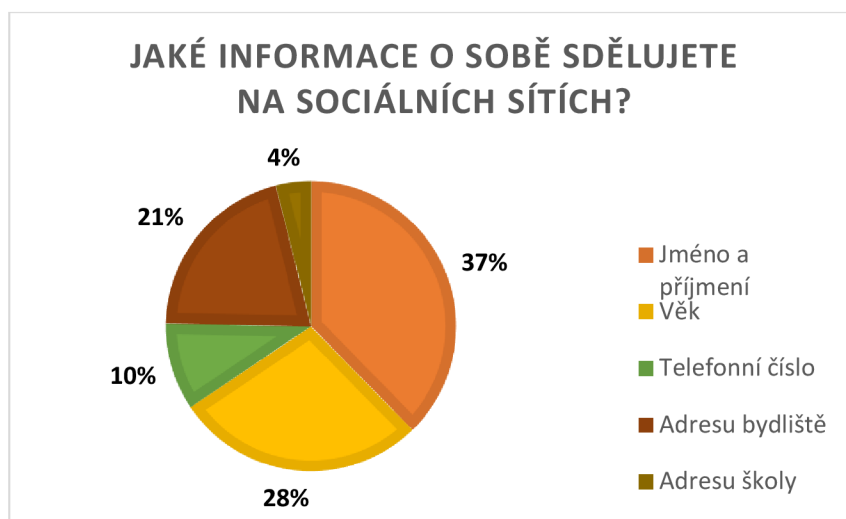
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 5 se vztahuje k otázce č. 5, která zněla: „*Kolik hodin trávíte na sociálních sítích?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda respondenti tráví většinu volného času na sociálních sítích. Jak moc velká je šance, že se na sítích setkají s někým, kdo se pro ně může stát hrozbou a vytvořit pocit nebezpečí.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) uvedla většina respondentů, že tráví na sociálních sítích 4 a více hodin svého času, a to s výsledkem 42 respondentů (69 %). Odpověď 1-3 hodiny denně uvedlo 17 respondentů (28 %) a zbylí 2 respondenti (3 %) uvedli, že sociální sítě nepoužívají denně

Graf č. 6 - Sdílení informací

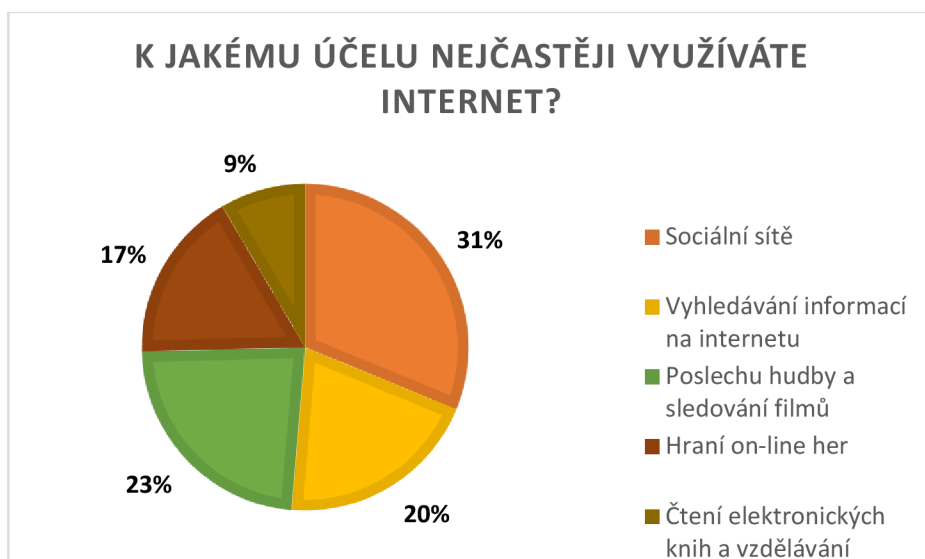
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 6 se vztahuje k otázce č. 6, která zněla: „*Jaké informace o sobě sdělujete na sociálních sítích?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, jaké informace o sobě na sociálních sítích děti sdělují. Tato otázka se současně zaměřuje i na problematiku zda respondenti znají, jak se mají bezpečně chovat na internetu. Zda-li na sociálních sítích sdělují veřejně adresu bydliště či adresu svojí školy.

Tato otázka umožnila respondentům označit více než jednu odpověď. Sdělení svého jména a příjmení uvedl nejvyšší počet respondentů, 58 (37 %). Na všech sociálních sítích je povinnost při registraci uvést jméno a příjmení, tudíž zbytek respondentů si vymyslel přezdívku nebo jiné jméno. S tímto souvisí i další odpověď, kdy 43 respondentů (28 %) označilo, že zveřejňují svůj věk. Jako u předchozí odpovědi musí respondenti uvést i svůj věk, aby jim sociální sítě umožnily přístup. Tudíž zbytek respondentů uvádí jiný věk. Tím, že jsou některé sociální sítě od 13 let a mezi respondenty jsou taci, kteří nedovršili povoleného věku, museli při registraci uvést věk vyšší, jinak by jim sociální sítě registraci neumožnily. U dalších odpovědí se ukázalo, kolik respondentů nezná pravidla bezpečnosti na internetu. Odpověď adresu školy uvedlo 32 respondentů (21 %) a 15 respondentů (10 %) přiznalo, že na sociálních sítích uvádí své telefonní číslo. Dalších 6 respondentů (4 %) označilo odpověď adresu školy. Více než polovina respondentů sděluje soukromé informace, které agresorům nahrávají tzv. do karet.

Graf č. 7 - Užívání internetu

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 7 se vztahuje k otázce č. 6, která zněla: „*K jakému účelu nejčastěji využíváte internet?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, k jakému účelu respondenti využívají nejčastěji internet. Zda využívají internet k vyhledávání informací, poslechu hudby a pozorování filmů či komunikaci na sociálních sítích nebo on-line her, kde je také možnost seznámit se s novými lidmi.

Tato otázka umožnila respondentům označit více než jednu odpověď. Sociální sítě měly výsledek 59 označení (31 %). Jako další odpověď, kterou respondenti 44krát (23 %) označili, byla poslech hudby a sledování filmů. Odpověď vyhledávání informací na internetu byla označena 38 respondenty (20 %). Další častá odpověď, hraní on-line her, byla označena 32krát (17 %). A na posledním místě se umístilo čtení elektronických knih a vzdělávání označením 16 respondenty (9 %).

Graf č. 8 - Komunikace s cizími lidmi

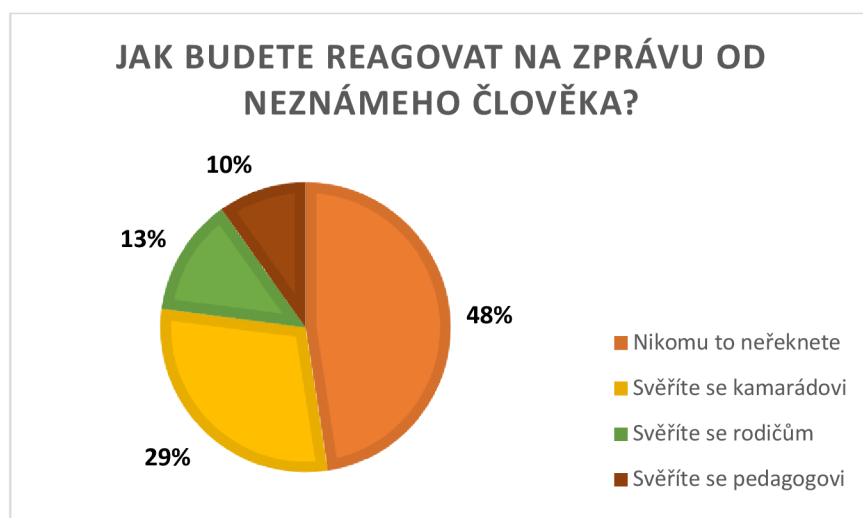
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 8 se vztahuje k otázce č. 8, která zněla: „*Komunikujete na sociálních sítích s cizími lidmi?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, kolik respondentů komunikuje s cizími lidmi. Kolik procent respondentů se může stát obětí agresora.

Na tuto otázku odpovědělo z celkového počtu 61 respondentů (100 %) 54 respondentů (89 %), že komunikují s cizími lidmi, a pouze 7 respondentů (11 %) označilo, že si s cizími lidmi nepíše. Tudíž většina respondentů se může stát obětí trestných činů v prostředí internetu. Samozřejmě je tady možnost, že si s respondenty mohou psát osoby, které nemají žádné vedlejší úmysly. Na druhou stranu se musí počítat i s možností, že se mezi nimi objeví i agresori, kteří s sebou nesou velké nebezpečí.

Graf č. 9 - Reakce na zprávu

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 9 se vztahuje k otázce č. 9, která zněla: „*Jak budete reagovat na zprávu od neznámého člověka?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda by se respondenti svěřili zprávou od cizího člověka. Pokud ano, komu by se svěřili.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) odpovědělo 29 respondentů (48 %), že by se nikomu nesvěřili. Dalších 18 (29 %) respondentů označilo odpověď, že by se svěřili kamarádovi. Pouhých 8 respondentů (13 %) by se svěřilo rodičům. Tato odpověď byla obrovským překvapením. Stává se, že se děti nesvěří rodičům z důvodu strachu. Nevědí, jak by rodiče zareagovali, nebo se jim nesvěří z důvodu, že nepocítují nebezpečí z neznámé osoby. Odpověď, že by se respondenti svěřili pedagogovi, označilo 6 respondentů (10 %).

Graf č. 10 - Schůzka s cizí osobou

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 10 se vztahuje k otázce č. 10, která zněla: „*Šli byste ven s cizím člověkem, kterého jste poznali na sociálních sítích?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda by se respondenti setkali s někým, koho poznali na sociálních sítích. Toto téma je spojeno s bezpečností. Pokud by na setkání šli, zda znají rizika, která s sebou setkání nese.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) odpovědělo 38 (62 %) respondentů, že by na setkání šlo. Což je více než polovina. Zde je jasný příklad toho, jak málo jsou respondenti poučeni o bezpečném chování na internetu. Tito respondenti by se mohli ocitnout v přítomnosti agresora. Odpověď, že by na setkání s člověkem, kterého potkali na internetu, nešli, označilo 23 respondentů (38 %).

Graf č. 11 - Oběť internetu

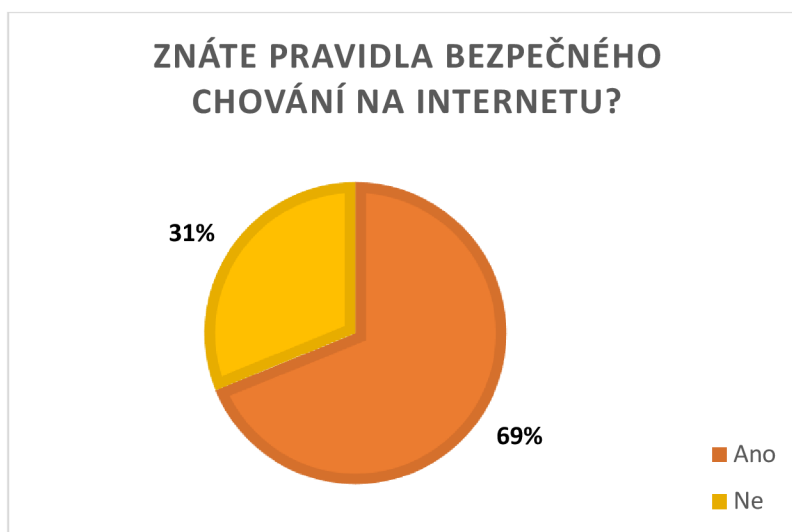
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 11 se vztahuje k otázce č. 11, která zněla: „*Stali jste se někdy obětí v prostředí internetu?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda se respondenti stali obětí trestných činů v prostředí internetu. Tato otázka byla hlavním cílem bakalářské práce. Ať už se jedná o kyberšikanu, kybergrooming nebo i internetové podvody.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) označilo neuvěřitelných 54 respondentů (89 %), že se stalo obětí internetových trestných činů. Fenomén dnešní doby – internet, je součástí každodenního života. Doba plná tabletů, počítačů, telefonů a obrovského množství možností, ale také nebezpečí. Jak předejít tomu, aby se respondenti nestali oběťmi? Existuje pouze jediná odpověď – komunikace. Rodiče, ale i pedagogové by měli více s dětmi hovořit o bezpečném chování na internetu. Tím, že děti dostatečně nepoučí, dávají prostor agresorům. Děti neznají veškeré informace, tudíž nemají pocit, že se na internetu nechovají bezpečně, a je tady pak větší pravděpodobnost, že se z nich stanou oběti. Pouze 7 respondentů (11 %) odpovědělo, že se oběťmi nestali.

Graf č. 12 - Pravidla bezpečnosti

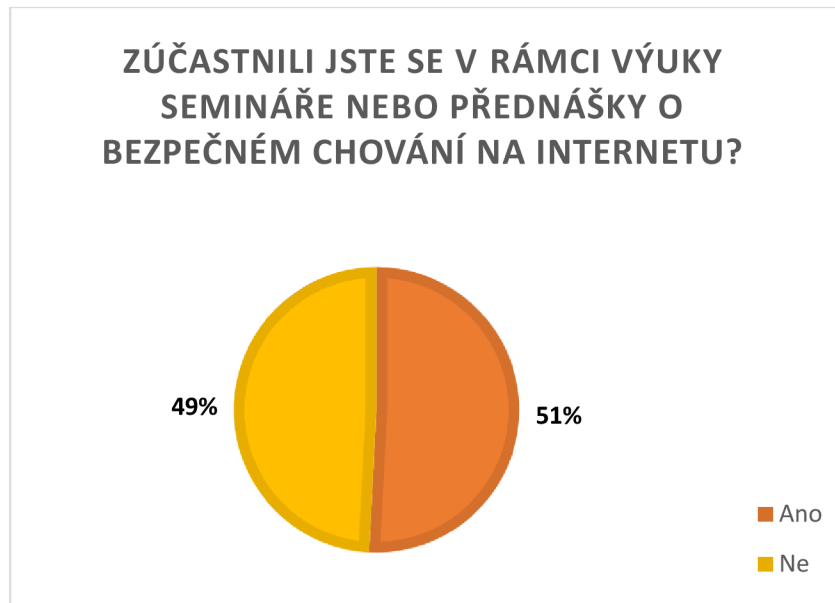
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 12 se vztahuje k otázce č. 12, která zněla: „*Znáte pravidla bezpečného chování na internetu?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda jsou respondenti dostatečně poučeni o bezpečném chování na internetu, aby se snížila pravděpodobnost, že se stanou oběťmi trestných činů v prostředí internetu. Všichni respondenti označili u předešlé otázky, že užívají sociální sítě, tudíž bylo nutné zjistit, zda ví, jak se na internetu bezpečně chovat.

Z celkového počtu 61 respondentů označilo 42 respondentů (69 %) odpověď, že znají pravidla bezpečného chování na internetu. Zbylých 19 respondentů (31 %) odpovědělo, že pravidla bezpečného chování neznají. Respondenti se setkávají s používáním internetu již na prvním stupni základní školy. Pedagogové učí žáky, jak mají s internetem a počítačem pracovat. Jak na počítači psát, vyhledávat informace na internetu, učí se tvořit tabulky a další věci. Aby se eliminovalo nebezpečí, že se respondent stane obětí, měli by pedagogové nejprve poučit žáky o bezpečnosti a nástrahách, které společně nese užívání internetu.

Graf č. 13 - Bezpečné chování

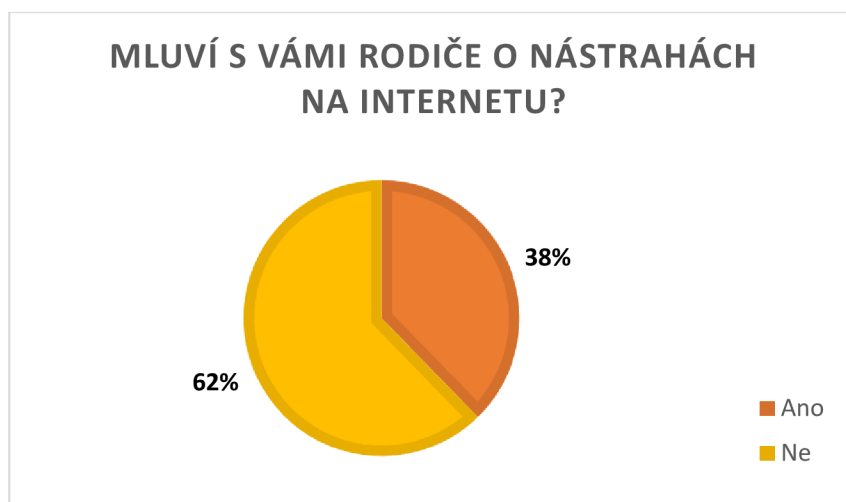
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 13 se vztahuje k otázce č. 13, která zněla: „**Zúčastnili jste se v rámci výuky semináře nebo přednášky o bezpečném chování na internetu?**“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda škola informuje respondenty a v rámci výuky pořádá semináře nebo přednášky o bezpečnosti na internetu. pořádá a informuje respondenty v rámci výuky semináře nebo přednášky o bezpečnosti na internetu.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) odpovědělo 31 respondentů (51 %), že se zúčastnili v rámci výuky semináře nebo přednášky o bezpečném chování na internetu. Zbýlých 30 respondentů (49 %) označilo, že se nezúčastnili výše uvedeného. Tím, že se respondenti učí pracovat s počítačem a internetem hlavně ve škole, měla by se škola aktivně podílet na dostatečném poučení o nebezpečí, které s sebou jeho užívání nese.

Graf č. 14 - Rodiče a nástrahy internetu

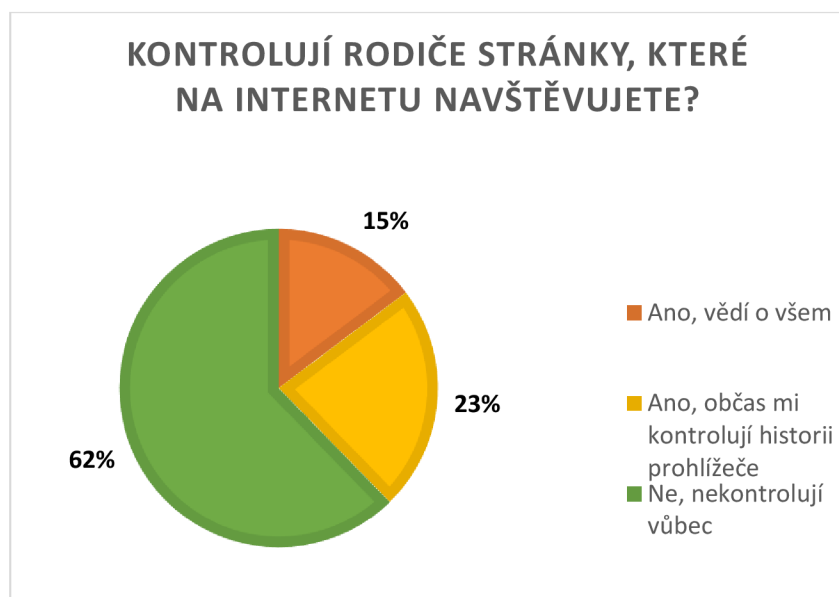
Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 14 se vztahuje k otázce č. 14, která zněla: „*Mluví s Vámi rodiče o nástrahách na internetu?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda se rodiče podílejí na dostatečné informovanosti dětí o bezpečném chování a nástrahách na internetu.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) odpovědělo 38 respondentů (62 %), že s nimi rodiče nemluví o nástrahách na internetu. Zbýlých 23 respondentů označilo odpověď, že jsou poučeni o nástrahách. Více než polovina dětí není dostatečně informována, tudíž je pak větší pravděpodobnost, že se z nich stanou oběti internetových trestných činů. Rodiče by měli více komunikovat a poučit své děti o možných nástrahách, které s sebou užívání internetu nese. Užívání má sice obrovskou škálu možností a pozitivních vlastností, najdou se ale také negativní věci, jež se mohou týkat právě těch dětí, které jsou nedostatečně poučené.

Graf č. 15 - Kontrola rodičů

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 15 se vztahuje k otázce č. 15, která zněla: „*Kontrolují rodiče stránky, které na internetu navštěvujete?*“

Cílem této otázky bylo zjistit, zda rodiče kontrolují stránky, které respondenti navštěvují. Tím, že se technologie zdokonaluje, mají rodiče i obrovské možnosti, jak děti chránit před nebezpečím na dálku. Rodiče mohou z pohodlí domova zjistit, co jejich dítě venku na telefonu dělá. Existuje několik aplikací, které zabezpečí celkovou ochranu na jeho telefonu. Tyto aplikace umožňují na telefonu zabránit zobrazování pornografie, stáhnutí placených on-line her apod. Dokáží i nastavit denní limit stráveného času na telefonu nebo na internetu, zjistit díky sdílené poloze, kde se jejich dítě právě nachází apod. Rodiče však mají často obavu z něčeho nového, a tak tyto aplikace příliš nevyžívají.

Z celkového počtu 61 respondentů (100 %) označilo 38 respondentů (62 %), že jim rodiče vůbec nekontrolují historii prohlížeče. Druhá odpověď byla označena 14 respondenty (23 %). Těmto respondentům kontrolují rodiče historii prohlížeče pouze občas a zbylým 9 respondentům (15 %) kontrolují rodiče historii pořád a ví o všem, co na internetu dělají.

6 Shrnutí výzkumu

Dotazník vyplnilo celkem 61 respondentů. Z dotazníkového šetření byla zjištěna mimo jiné jejich informovanost, povědomí a celková znalost o bezpečném chování na internetu. Byl zjištěn hlavní cíl dotazníku, kolik respondentů se stalo obětí trestných činů v prostředí internetu.

Bylo zjištěno, že se dotazníku zúčastnilo více žen než mužů. Vzhledem k tomu, že sociální sítě jsou od 13 let, bylo cílem další otázky zjistit věk respondentů. Více než polovině dotazovaných respondentů je 11–13 let, zbylým respondentům je 14 a více let. Dotazník dále obsahoval otázku zaměřenou na používání sociálních sítí. Všech 61 respondentů (100 %) odpovědělo, že sociální sítě používají. Bylo zjištěno, že nejvíce používaná sociální síť byl Instagram, poté Facebook, TikTok a jako další používaná sociální síť byl Whatsapp. Dotazník dále obsahoval otázku, kolik času tráví respondenti na sociálních sítích denně. Drtivá většina odpověděla, že tráví denně 4 a více hodin svého času na sociálních sítích. Bylo zjištěno, že více než polovina respondentů nezná pravidla bezpečnosti na internetu. Na sociální sítě uvádí adresu bydliště a školy. Dotazník dále obsahoval otázku, k jakému účelu nejčastěji respondenti využívají internet. Skoro všichni respondenti označili sociální sítě. Dále bylo zjištěno, že drtivá většina respondentů komunikuje na sociálních sítích s cizími lidmi. Dotazník obsahoval otázku, jestli by se respondenti svěřili zprávou od cizího člověka, a pokud ano, komu. Skoro polovina respondentů označila odpověď, že by se nesvěřila nikomu. Dále bylo zjištěno, že více než polovina respondentů, celkem 62 %, by se setkala s neznámým člověkem. Zde je jasný příklad toho, jak málo jsou respondenti poučeni o bezpečném chování na internetu. Hlavním cílem tohoto dotazníku bylo zjistit, kolik procent respondentů se stalo obětí trestných činů v prostředí internetu. Přesně 89 % označilo odpověď, že se stali obětí. Dále bylo zjištěno, že 31 % respondentů nezná pravidla bezpečného chování na internetu. Další otázka směřovala na výuku ve školách, zda pořádají semináře či přednášky o bezpečném chování na internetu. Přesně 49 % uvedlo, že se nestali součástí žádného semináře či přednášky o bezpečnosti na internetu. Otázka č. 14 a 15 směřovala na rodičovskou kontrolu. Více než polovina dětí, celkem 62 %, není dostatečně informována rodiči o možných nástrahách na internetu. Tudíž je pak větší pravděpodobnost, že se z nich stanou oběti internetových trestných činů. Z poslední otázky bylo zjištěno, že pouze malý vzorek rodičů, celkem 15 %, kontroluje svým dětem historii prohlížeče.

Závěr

Bakalářská práce se zabývala problematikou mládeže jako obětí trestných činů v prostředí internetu. Hlavním cílem této práce bylo zjistit, kolik dětí a mladistvých bylo oběťmi trestných činů v prostředí internetu. Vedlejším cílem bylo zjistit, zda děti a mladiství znají pravidla bezpečného chování na internetu, a navrhnout opatření směřující ke snížení internetové trestné činnosti páchané na dětech.

V teoretické části bakalářské práce byly vymezeny základní pojmy, jako například: internet, sociální sítě, mládež, kyberšikana a trestný čin. Bakalářská práce charakterizovala vybrané formy kyberšikany, představila internetovou kriminalitu a v závěru popsala formy bezpečnosti na internetu, které předcházejí dané problematice.

Empirická část byla zpracována pomocí kvantitativního sběru dat metodou dotazníkového šetření. Hlavním cílem dotazníkového šetření bylo zjistit, kolik dětí a mladistvých se stalo obětí trestných činů v prostředí internetu. Vedlejším cílem byla detekce znalostí žáků o pravidlech bezpečnosti na internetu. Zda by se zúčastnili schůzky s neznámou osobou a jestli by se svěřili zprávou od cizího člověka. Empirická část byla popsána a vyhodnocena do přehledných grafů.

Z dotazníkového šetření vyšlo najevo, že drtivá většina dotazovaných žáků se stala obětí internetových trestných činů. Skoro polovina z nich nezná pravidla bezpečného chování na internetu. Tím, že se děti učí pracovat s počítačem a internetem už na základních školách, měla by škola klást více důrazu na pravidla bezpečného chování na internetu. Nejprve děti poučit o možných nástrahách, které s sebou užívání internetu nese, a poté se zaměřit na učivo spojené s jeho užíváním. Autorka si myslí, že by se na základních školách mělo provádět více přednášek o pravidlech bezpečnosti. Kdyby se na školách více zdůrazňovaly internetové trestné činy, tak by o nich měli žáci větší povědomí a působilo by to na ně preventivně. Toto téma se týká samozřejmě i rodičů. V dnešní době existuje již několik programů, které napomáhají rodičům s kontrolou aktivit jejich dětí na internetu. Aktivace těchto programů není nijak složitá, většinou stačí pouze jedno tlačítko a rodiče mají přehled o všem, co jejich dítě na internetu dělá. Programy dokáží vyhledat, kde se jejich dítě nachází. Rodiče mohou dokonce z pohodlí vlastního telefonu určit, kolik času může jejich dítě využít na internetu. Tím, že se zdokonaluje technologie, zdokonalují se i prostředky pro rodičovskou kontrolu. Stačí, pokud se budou rodiče více zajímat a komunikovat se svými dětmi o možných nástrahách. Mluvit o pravidlech bezpečného

chování. Pokud by nastala situace, že se dítě nebo někdo v jeho okolí stane obětí trestných činů v prostředí internetu, mělo by vědět, jak postupovat. Prevence je základ. Pokud mé dotazníkové šetření pozitivně a preventivně ovlivnilo alespoň jednoho žáka základní školy, jakožto hlavního účastníka výzkumné šetření, tak to mělo smysl.

Dále z dotazníkového šetření vyšlo najevo, že drtivá většina dotazovaných respondentů tráví na sociálních sítích denně více než 4 hodiny svého času. Čím více času tráví na sociálních sítích, tím větší je pravděpodobnost, že narazí na komunikaci s cizími lidmi. Sociální sítě jsou zaměřeny hlavně na komunikaci s lidmi on-line. Pokud se děti rozhodnou užívat tyto aplikace, měly by být i dostatečně poučeny o pravidlech bezpečnosti na internetu. Aby rozhodně nezasílaly žádné intimní fotografie, nesdělovaly nikomu soukromé informace či adresu svého bydliště nebo školy. Z dotazníkového šetření jasně vyplývá, že více než polovina respondentů sděluje adresu svého bydliště nebo školy. Bakalářská práce je zaměřena na trestné činy v prostředí internetu, mělo by se brát v potaz i to, co se může stát poté. Kam až pouhé dopisování s cizí osobou může vést. Může dojít i ke schůzce, kdy už mezi dvěma uživateli nebude žádná virtuální bariéra.

Dříve se ve školách používaly tabule, na které učitelé psali křídou a žáci přepisovali poznámky do svých sešitů pomocí tužky. Dnešní doba se natolik zdokonalila, že v každé třídě najdeme interaktivní tabuli a na lavicích leží místo sešitů tablety či notebooky. Tím, že se výuka na školách modernizuje a do pomůcek patří spíše technologie než papíry, měly by se školy více zaměřit na prevenci užívání těchto vymožeností. Autorka si myslí, že by školy měly zařadit v rámci výuky více seminářů či přednášek o bezpečném chování na internetu. Autorka věří, že pokud budou děti dostatečně poučeny a budou mít pořad na paměti, jak se mají na internetu chovat, sníží se počet obětí. Dále si myslí, že je potřeba, aby měli žáci větší povědomí o následcích, které s sebou užívání internetu nese.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje:

1. AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 161.
2. AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 162.
3. AIKEN, Mary. *Nebezpečný efekt*. Přeložil Antonín SUCHÁNEK. Praha: Zed', 2021. ISBN 978-80-907909-4-0. s. 162.
4. ČERNÁ, A. a kol. *Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 30.
5. ČERNÁ, A. a kol. *Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 34-35.
6. ČERNÁ, A. a kol. *Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4577-0. s. 83.
7. ČERNÁ, Alena, Lenka DĚDKOVÁ, Hana MACHÁČKOVÁ, Anna ŠEVČÍKOVÁ a David ŠMAHEL. *Kyberšikana: Průvodce novým fenoménem*. 1. vyd. Praha: Grada, 2013. 152 s. Psyché. ISBN 978-80-247-4577-0.
8. DOČEKAL, Daniel, Jan MÜLLER, Anastázie HARRIS a Luboš HEGER. *Dítě v síti: manuál pro rodiče a učitele, kteří chtějí rozumět digitálnímu světu mladé generace*. Praha: Mladá fronta, 2019. Flowee. ISBN 978-80-204-5145-3. str. 96.
9. DRAŠTÍK, Antonín. *Trestní zákoník Komentář*. Praha: WoltersKluwer ČR, 2015, 3264 s. ISBN 978-80-7478-790-4.
10. ECKERTO VÁ, Lenka, DOČEKAL, Daniel. *Bezpečnost dětí na internetu: rádce zodpovědného rodiče*. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2013. ISBN 978-80-251-3804-5. s. 64.
11. GŘIVNA, Tomáš a Radim POLČÁK, ed. *Kyberkriminalita a právo*. Praha: Auditorium, 2008. ISBN 978-80-903786-7-4, s. 36.
12. GŘIVNA, Tomáš, Miroslav SCHEINOST a Ivana ZOUBKOVÁ. *Kriminologie*. 5., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019. ISBN 978-80-7598-554-5, s. 475-485.
13. HOLLÁ, Katarína. *Sexting a kyberšikana*. Bratislava: IRIS, 2016. ISBN 978-80-8153-061-6. str. 47.

14. HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 27.
15. HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 55-56.
16. HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: Psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. 1. vyd. Praha Triton: Stanislav Juhaňák, 2012, ISBN 978-80-7387-545-9. s. 69-70.
17. HULANOVÁ, Lenka. Internetová kriminalita páchaná na dětech: psychologie internetové oběti, pachatele a kriminality. Praha: Triton, 2012. ISBN 978-80-7387-545-9, s. 56.
18. JIROVSKÝ, Václav. Kybernetická kriminalita: nejen o hackingu, crackingu, virech a trojských koních bez tajemství. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007, ISBN 978-80-247-1561-2. s. 34-35.
19. KAISEROVÁ, M. Kyberšikana a její vliv na mládež. Praha: TRIVIS – Vyšší odborná škola prevence kriminality a krizového řízení 2018. Absolventská práce. s. 9.
20. KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. Kyberšikana a její prevence: příručka pro učitele. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 22-25.
21. KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. Kyberšikana a její prevence: příručka pro učitele. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 40-41.
22. KAVALÍR Aleš; ROTTOVÁ, Nina. Kyberšikana a její prevence: příručka pro učitele. Plzeň: Dragon Press, 2009. ISBN 978-80-86961-78-1. s. 44-45.
23. KOPECKÝ, Kamil. Rizika internetové komunikace v teorii a praxi. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3571-8. str. 32-33.
24. KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 21.
25. KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 25.

26. KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7. s. 25.
27. KOŽÍŠEK, Martin, PÍSECKÝ Václav. *Bezpečně n@ internetu: průvodce chováním ve světě online*. Vyd. 1. Praha: Grada Publishing, 2016, ISBN 978-80-247-5595-3. s. 83-91.
28. KREMLING, Janine a Amanda M. Sharp PARKER. *Cyberspace, cybersecurity, and cybercrime*. Los Angeles: London, [2018]. ISBN 978-1-5063-4725-7., s. 76.
29. KUČHTA, J. *Nové jevy v kriminalitě*. In: VÁLKOVÁ H., KUČHTA, J., et al (eds.), *Základy kriminologie a trestní politiky*, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 614.
30. MANĚNOVÁ, Martina. *ICT a učitel 1. stupně základní školy*. [Česko]: Martina Maněnová, 2009. ISBN 978-80-251-2802-2. s. 5.
31. MATOUŠEK, Oldřich a Andrea KROFTOVÁ. *Mládež a delikvence: [možné příčiny, struktura, programy prevence kriminality mládeže]*. Vyd. 2., aktualiz. Praha: Portál, 2003. ISBN isbn80-7178-771-x. str. 316.
32. PAVLÍČEK, Antonín. *Nová média a sociální síť*. Praha: Oeconomica, 2010. ISBN 978-80-245-1742-1. str. 125.
33. ROGERS, Vanessa. *Kyberšikana: pracovní materiály pro učitele a žáky i studenty*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2011. 97 s. ISBN 978-80-7367-984-2. s. 16.
34. SZOTKOWSKI, René. *Sexting u českých dětí*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2020. ISBN 978-80-244-5793-2. str. 36-37.
35. ŠMAHAJ, Jan. *Kyberšikana jako společenský problém: Cyberbullying as a social problem*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. ISBN 978-80-244-4227-3. s. 49.
36. VITOVSKÝ, Antonín. *Anglicko-český a česko-anglický výkladový slovník internetu*. Praha: AV software, 2004. Lupa (AV Software). ISBN isbn80-901428-7-7. str. 123-124.

Elektronické zdroje:

1. ALENA RECMANOVÁ, Pravidla netikety – EDTECH KISK – Medium [online]. 2017, [cit. 2024-01-14]. Dostupné z WWW: <<https://medium.com/edtechkisk/pravidla-netikety-ea92f7c3e58b>>.
2. E-BEZPEČÍ, Co je kybergrooming? [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2019, 14.1.2019 [cit. 2023-12-17]. Dostupné z WWW: <<https://www.e-bezpeci.cz/index.php/71-trivium/1421-co-je-kybergrooming>>.
3. POLICIE ČR, Oznámení trestného činu [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/oznameni-trestneho-cinu.aspx>>.
4. POLICIE ČR, Víte co je to kybersíkana? [online] © 2024 [cit. 2024-2-13]. Dostupné z WWW: <<https://www.policie.cz/clanek/vite-co-je-kybersikana.aspx>>.

Legislativní dokumenty:

1. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In Sběrka zákonů, Česká republika, 2009, částka 11. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

Seznam grafů

Graf č. 1 - Pohlaví respondenta.....	33
Graf č. 2 - Věk respondenta	33
Graf č. 3 - Používání sociálních sítí	34
Graf č. 4 - Sociální sítě.....	34
Graf č. 5 - Čas na internetu	35
Graf č. 6 - Sdílení informací	36
Graf č. 7 - Užívání internetu	37
Graf č. 8 - Komunikace s cizími lidmi.....	38
Graf č. 9 - Reakce na zprávu.....	39
Graf č. 10 - Schůzka s cizí osobou.....	40
Graf č. 11 - Oběť internetu.....	41
Graf č. 12 - Pravidla bezpečnosti	42
Graf č. 13 - Bezpečné chování	43
Graf č. 14 - Rodiče a nástrahy internetu	44
Graf č. 15 - Kontrola rodičů.....	45

Seznam příloh

Příloha č. 1	Dotazník
Příloha č. 2	Souhlas školy

Přílohy

Příloha č. 1

DOTAZNÍK

Vážený respondente, Vážená respondentko,
ráda bych Vás požádala o vyplnění krátkého dotazníku, který poslouží jako podklad pro mou bakalářskou práci na téma: Mládež jako oběť trestné činnosti v prostředí internetu, která se stala problematikou dnešní doby. Zjištěné údaje budou využity pouze pro účely mé bakalářské práce a nebudou nijak spojovány s Vaší osobou. Dotazník obsahuje 15 otázek a je zcela anonymní. Odpovědi prosím vyznačujte křížkem. Předem děkuji za Váš čas a ochotu při vyplňování tohoto dotazníku.

1. Jaké je Vaše pohlaví?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Žena
- Muž

2. Kolik je Vám let?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- 11–13 let
- 14 a více let

3. Používáte sociální sítě?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

4. Jaké sociální sítě nejvíce používáte?

Zaškrtněte všechny platné možnosti.

- Facebook
- Instagram
- Twitter
- TikTok
- Whatsapp
- Nepoužívám
- Jiné

5. Kolik hodin trávíte na sociálních sítích denně?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- 1–3 hodiny denně
- 4 a více hodin denně
- Nepoužívám sociální sítě denně.
- Nepoužívám sociální sítě vůbec.

6. Jaké informace o sobě sdělujete na sociálních sítích?

Zaškrtněte všechny platné možnosti.

- Jméno a příjmení
- Věk
- Telefonní číslo
- Adresu bydliště
- Adresu školy

7. K jakému účelu nejčastěji využíváte internet?

Zaškrtněte všechny platné možnosti.

- Sociální sítě
- Vyhledávání informací na internetu
- Poslechu hudby a sledování filmů
- Hraní on-line her
- Čtení elektronických knih a vzdělávání

8. Komunikujete na sociálních sítích s cizími lidmi?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

9. Jak budete reagovat na zprávu od neznámého člověka?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Nikomu to neřeknete.
- Svěříte se kamarádovi.
- Svěříte se rodičům.
- Svěříte se pedagogovi.

10. Šli byste ven s cizím člověkem, kterého jste poznali na sociálních sítích?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

11. Stali jste se někdy obětí v prostředí internetu?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

12. Znáte pravidla bezpečného chování na internetu?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

13. Zúčastnili jste se v rámci výuky semináře nebo přednášky o bezpečném chování na internetu?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

14. Mluví s Vámi rodiče o nástrahách na internetu?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano
- Ne

15. Kontrolují rodiče stránky, které na internetu navštěvujete?

Zaškrtni pouze jednu odpověď

- Ano, vědí o všem.
- Ano, občas mi kontrolují historii prohlížeče.
- Ne, nekontrolují vůbec.

SOUHLAS ŠKOLY S ÚČASTÍ VE VÝZKUMNÉM ŠETŘENÍ

Vážené vedení Základní školy v Rapšachu,

ráda bych Vás požádala o souhlas s účastí ve výzkumném šetření pro bakalářskou práci s názvem *Mládež jako oběť v prostředí internetu*. Cílem je provést dotazníkové šetření s pedagogy, kteří vyučují II. stupeň základní školy. Dotazník bude probíhat formou vyplňování. Data budou zpracována a následně interpretována.

Prohlášení

Podpisem souhlasím s účastí na výzkumném projektu studentky Karolíny Houhové v rámci výzkumu bakalářské práce s názvem *Mládež jako oběť v prostředí internetu* na katedře právních oborů a bezpečnostních studií v Českých Budějovicích.

Dotazník bude zpracovaný v souladu s ochranou osobních údajů.

V RAPŠACHU dne 22. 9. 2019

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA
V RAPŠACHU
378 07 RAPŠACH 290 IČO: 708 73 771

ředitel školy